

„Kelj föl és járj!”

„Szükséges, hogy a társadalmi rend állandóan fejlődjék; alapja az igazság legyen, igazságosságban építsék és szeretettel itassák át; a szabadságban pedig egyre emberibb egyensúlya felé haladjon.” (*Gaudium et spes* 26.)

„A személyek egyenlő méltósága megköveteli, hogy mindenki számára emberibb és méltányosan egyenlő feltételeket teremtsenek.” (*Gaudium et spes* 29.)

Jézus csodái között gyógyításokkal találkozunk a leggyakrabban: együtt érzett a szenvedőkkel, gyakran segítségükre is sietett a bajba jutottaknak. Visszaadta testi egészségüket, hogy lelkük váljék egész-szé-igazzá. Azért jött, hogy életünk legyen, egyre bőségesebben, és föllépett minden ellen, ami az életet rongálja, pusztítja, meghamisítja. Felszólalt az ételleles törvények és szokások ellen, s a szolgáló, figyelmes, segítő szeretet példáját hagyta örökül tanítványaira.

Az egyház ma is Krisztus nyomában jár, amikor minden rendelkezésére álló eszközzel sürgeti-segíti a jobb és igazságosabb társadalom építését, amikor síkra száll mindazokért, akiknek élete bármi módon veszélyben forog, s amikor az irgalmas szamaritanus evangéliumi példájával szolgáló szeretetre buzdítja híveit.

Változó világunkban talán az egészségügy átalakulása érinti legtöbbször a legközvetlenebbül. Megindultak a nagy, strukturális átalakulások, követve a világszerte zajló folyamatokat. Az egészségügy mára hatalmas iparággá, hasznos, sőt nélkülözhetetlen, ám egyre drágább, az átlagembernek hovatovább megfizethetlenné vált szolgáltatássá lett. Hogyan látszik ez keresztény szemmel? — A káprázatos technikai haladás sem tudta megszüntetni azt, hogy az élet fájdalomban, egyre teljesebbé váló testi kiszolgáltatottságban, halállal fejeződjék be. Mit üzen a szenvedő Jézus, a szolgálatra példát adó Mester a betegeknek, és mit azoknak, akik gondozzák az elesetteket?

E számunkban az egészségügynek mindnyájunknak érintő kérdéseit tekintjük át. Három területen:

— Az egyház síkra száll a társadalmi igazságosságért és az emberi személy méltóságáért. Az egészségügy szolgáltatásrendszerében is, s ezt a szempontot egyetlen reform sem hagyhatja figyelmen kívül.

— Krisztus a szolgáló szeretet példáját hagyta ránk. Hogyan lehet egy elembertelenül világból a segítségre szoruló, kiszolgáltatott betegek szolgálatát valóban élethivatásnak tekinteni? Hogyan segíthet az egyház az önzetlen szolgálat lelkületének kialakításában?

— A betegek gyógyítása csak egyik része az egészséges életnek. Hogyan lehet egészségesebb életmódra, az élet értékének megbecsülésére nevelni egy olyan társadalmat, amely abortusszal, az egészséget rongáló élvezetekkel és életformával, vadul és felelőtlenül pusztítja önmagát? Hogyan segíthetnek ebben a keresztények?

Mindnyájunkat érintő kérdések ezek. Örülünk, ha a fölvetett szempontok minél több olvasónkat gondolkodásra, véleményalkotásra készítenek. Írják meg javaslataikat, hogy közzétehesük szempontjaikat, fórumot biztosítva így egy széleskörű kerekasztal-beszélgetésnek egészségről, a gyógyító szolgáltatások rendszeréről és a beteg embert gondozó szolgálatról.